

РЕШЕНИЕ

№ 3423

гр. София, 02.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 15 състав, в публично заседание на 14.10.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Полина Якимова

при участието на секретаря Ина Андонова и при участието на прокурора Илиев, като разгледа дело номер **1436** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

«И. Т.» О., ЕИК по Булстат *, седалище с. К, общ. П, обл. Благоевград, оспорва Ревизионен акт /РА/ № 0100 900289/ 13.10.2009 г., издаден от В Колджиев, старши инспектор по приходи в ТД на НАП – Б, потвърден от Д. на Д. О. при ЦУ на НАП с решение № 1839/ 22.12.2009 г. относно непризнаване на данъчен кредит в размер на 7869,20 лв по фактура № 951/ 29.08.2008 г., издадена от „ПЕТРОМАКС 62” О., както и в частта, с която е увеличен финансовият резултат на дружеството за 2008 г. с данъчната основа по цитираната фактура.

В жалбата е въведено оплакване, че в описаната част ревизионният акт е незаконосъобразен, явно необоснован и немотивиран. Подателят ѝ оспорва фактическите констатации, отразени в ПИНП № 900289/ 08.07.2009 г. по аргумент, че извършването на насрещна проверка е само един от възможните способи за събиране на доказателства, с които да се установяват фактите от значение за правата, задълженията и отговорностите задължените субекти. В конкретния случай доказателства за наличието на доставка са налице, но не са обсъдени от екипа.

Искането до съда е за отмяна на акта и за присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на Д. ”О.” при ЦУ на НАП – гр. С., чрез представител по пълномощие, моли за отхвърляне на жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на прокуратурата дава заключение за нейната неоснователност.

От фактическа страна се установява:

Със заповед № 900289/ 07.05.2009 г., издадена от А К, началник сектор „Ревизии и проверки”, отдел „Контрол” - ТД на НАП Б, връчена на 14.05.2009 г. на управителя на дружеството, е възложена ревизия на „И. Т.” О., в чиито обхват са включени и задължения по ЗДДС за данъчен период август 2008 г., както и корпоративен данък за периода 01.01.2005 г. – 31.12.2008 г. Компетентността на издателя на ЗВР се установява от заповед № 66/ 30.03.2007 г. на Д. на ТД на НАП Б и заповед № ЗЦУ 664/ 30.06.2009 г. на изпълнителния директор на НАП.

Според констатациите на приходните органи чрез включване в дневника си за покупки за м. август 2008 г. дружеството е упражнило право на данъчен кредит по фактура, която не притежава - № 0...951/ 29.08.2008 г. с данъчна основа 39 346,02 лв и ДДС 7869,20 лв, издадена от „ПЕТРОМАКС – 62” О.. Фактурата е изисквана с ИПДПОЗЛ № КПД 1715/ 21.07.2009 г., но не е представена. При насрещна проверка на доставчика е констатирано, че дружеството е регистрирано по ЗДДС на 17.01.2003 г. и deregистрирано на 12.11.2008 г. по инициатива на орган по приходите. При тези данни екипът приема, че не може да се установят относими към правото на данъчен кредит факти, а именно - начислен ли е данъкът, разполага ли търговецът с персонал с необходимата квалификация, налице ли са били нужните материали и техника за изпълнение на доставката, транспортни средства, с които е превозено дизеловото гориво, как е осъществено предаването му на жалбоподателя, извършено ли е плащане. На основание чл. 71, ал. 1 и чл. 70, ал. 4 ЗДДС е отказано правото на приспадане на данъчен кредит в горепосочения размер. По аргумент, че е осчетоводен разход без наличието на първичен счетоводен документ, с което е нарушен принципът документална обосновааност – чл. 10, ал. 1 ЗКПО и съобразно чл. 26, т. 2 ЗКПО не е признат за данъчни цели разходът по фактурата и е увеличен финансовият резултат на „И. Т.” О. за 2008 г.

Екземпляр от ревизионния доклад е получен от управителя на дружеството на 16.09.2009 г., който с възраженията по чл. 117 ДОПК изразил готовност в срока за издаване на РА да представи спорната фактура.

Фактическите констатации и изводи на екипа са потвърдени от издателя на РА № 0100 900289/ 13.10.2009 г., съобщен на управителя на „И. Т.” О. на 23.10.2009 Г.

Актът е оспорен по реда на чл. 152 ДОПК с вх. № 53-00-609/ 05.11.2009 г. по описа на Д „О.” С.. Върху екземпляр от жалбата на „И. Т.” О. е поставен вх. № 11879 по описа на Д „О.” от 13.11.2009 г. Изложеното съвпада с данните, налични в писмо вх. № К 11879/ 13.11.2009 г. на ТД на НАП Б, с което жалбата и приложенията ѝ са постъпили в органа по чл. 152, ал. 3 от ДОПК на цитираната дата. От администрацията на Д”О.” същата е била препратена до ТД на НАП Б за комплектуване, като е постъпила в териториалната Д. с вх. № К 11879/ 13.11.2009 г. След пълното комплектуване жалбата с ревизионната преписка е депозирана у решаващия орган на 19.11.2009 г.

С решение № 1839/ 22.12.2009 г. директорът на Д. „О.” е потвърдил обжалвания пред него РА в оспорваната по делото част относно непризнат данъчен кредит по фактура № 951/ 29.08.2008 г., издадена от „ПЕТРОМАКС 62” О. и в частта, с която финансовият резултат на дружеството за 2008 г. е увеличен със сумата 39 346,02 лв - данъчна основа по цитираната фактура. В частта на непризнат данъчен кредит за данъчни периоди м. септември и ноември 2006 г.; м. март, август и декември 2007 г., и м. март 2008г. ревизионният акт е отменен като издаден при неизяснена фактическа обстановка и преписката е върната за извършване на повторна ревизия. Жалбата на „И. Т.” О. срещу акта във визираната част е оставена без разглеждане с влязло в сила определение.

По делото е приет ревизионен акт, издаден спрямо „ПЕТРОМАКС 62” О., в чийто обхват не са включени задължения за данъчен период м. август 2008 г., поради което не следва да се обсъжда.

Не се установи спорната фактура да е иззета като част от счетоводната документация на доставчика като веществено доказателство по досъдебно производство, водено срещу лица, които са заемали длъжността управители на „ПЕТРОМАКС 62” О..

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган по приходите на основание чл. 119, ал. 2 от ДОПК, след надлежно възложена ревизия съгласно чл. 112 и 113 от кодекса. Изготвен е в предвидената в чл. 120 от ДОПК форма и съдържа необходимите реквизити. Мотивиран е подробно, като неразделна част от него е и ревизионният доклад, където за подробно изложени фактическите констатации и съображения на екипа.

В протоколите за посещения на адреса на „ПЕТРОМАКС 63” О. за връчване на искане за представяне на документи № 1399/ 12.06.2009 г. и № 1370/ 04.06.2009 г. са налице поправки в датите на съставянето им. Описанието на извършените действия не позволява да се прецени действително ли е постен адресът на доставчика, тъй като не е посочено какво представлява той – вид сграда, начин на достъп. Нередовностите при изпълнение на процедурата по чл. 32 от ДОПК лишават протокола за насрещна проверка от доказателствената сила, която му придава чл. 50, ал. 1 от ДОПК. От друга страна административният съд не разполага с правомощието при констатиране на процесуални нарушения, допуснати в хода на ревизията, да отмени акта и да върне преписката на административния орган за отстраняването им. В съответствие със събраните по делото доказателства той е длъжен да се произнесе по същество на спора. Едно от условията за признаване на право на данъчен кредит е лицето да притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В конкретния случай не се установява първият елемент от фактическия състав по чл. 71, т. 1 от ЗДДС – дружеството не разполага с фактурата № 0...951/ 29.08.2008 г. с данъчна основа 39 346,02 лв и ДДС 7869,20 лв, издадена от „ПЕТРОМАКС – 62” О. и не сочи доказателства първичен счетоводен документ с цитираното съдържание да е бил погрешно издаден, но анулиран по реда на чл. 10 от Закона за счетоводството.

Със сумата, представляваща данъчната основа по цитираната фактура, осчетоводена по сметка 601 „Разходи за материали” е увеличен финансовият резултат на „И. Т.” О. за 2008 г. По силата на [чл. 26, т. 1 от ЗКПО](#) не се признават за данъчни цели счетоводните разходи, несвързани с дейността, както и разходите по т. 2, които не са документално обосновани. Процесните разходи са свързани с дейността на дружеството, но не са документално обосновани. Легална дефиниция за понятието за "документална обоснованост" се съдържа в текста на [чл. 10 от ЗКПО](#) - разходът е документално обоснован, чрез първичен счетоводен документ, отразяващ вярно стопанската операция. Нито в рамките на ревизията, нито в хода на съдебното производство е представен оригинал на фактурата, поради което ревизионният акт е законосъобразен и в частта, касаеща прекия данък.

При този анализ на установените в процеса факти жалбата е неоснователна и ще следва да бъде отхвърлена. Съобразно чл. 161, ал. 1 от ДОПК и при направено искане за това на администрацията се следва юрисконсултско възнаграждение в размера по Наредба

№ 1/ 2004 г. на Висшия адвокатски съвет за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съобразно непризнатия данъчен кредит и установения като последица от увеличаването на финансовия резултат на оспорвания за 2008 г. корпоративен данък за същия период, което се определя от съда на 686 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160 от ДОПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването «И. Т.» О., ЕИК *, седалище с. К, общ. П, обл. Благоевград, срещу Ревизионен акт № 0100 900289/ 13.10.2009 г., издаден от В Колджиев, старши инспектор по приходи в ТД на НАП – Б, потвърден от Д. на Д. О. при ЦУ на НАП с решение № 1839/ 22.12.2009 г. относно непризнаване на данъчен кредит в размер на 7869,20 лв по фактура № 951/ 29.08.2008 г., издадена от „ПЕТРОМАКС 62” О., както и в частта, с която е увеличен финансовият резултат на дружеството за 2008 г. с данъчната основа по цитираната фактура.

ОСЪЖДА «И. Т.» О., ЕИК *, седалище с. К, общ. П, обл. Б, да заплати на Д. „Обжалване и управление на изпълнението” – С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 686 /шестстотин осемдесет и шест/ лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: